

Els membres de la 'manada' del Baix Llobregat, lliures

La policia busca proves de la violació en els mòbils dels acusats per la presumpta agressió a una noia de la comarca

Una de les víctimes ■ EFE

Comença el primer judici pels nadons robats

El doctor Vela, acusat d'una de les trames

PER FI EL MANTENIMENT DEL TEU ASCENSOR A MIDA

MANTENIMENT JA ERAHORA

www.citylift.net

CITY

EL PUNT AVUI+

1,20€

Edició de Barcelona

DIMECRES • 27 de juny del 2018. Any XLIII. Núm. 14680 - AVUI / Any XL. Núm. 13550 - EL PUNT

VOL VIURE EN #CATALUNYA LLIBERTAT

P6-12

La vigència de l'1-0, cavall de batalla per a la cimera del 9-J

PUGNA • Sánchez diu que cal girar full pel que fa al referèndum i el govern Torra defensa que el dret a l'autodeterminació és irrenunciable

'AMBAIXADES' • Acció Exterior vol posar en marxa més delegacions internacionals que abans del 155 en mig any

El regidor de l'Ajuntament de Barcelona Jaume Asens acompanya Pablo Iglesias a la presó de Soto del Real ■ ACN

Iglesias visita els presos

El líder de Podem parla amb Cuixart i demana l'alliberament

Cultura i Espectacles

P31

Un moment de l'actuació, ahir, de Ringo Starr ■ J. RAMOS

Un Beatle a Barcelona

L'exbateria de l'històric grup, Ringo Starr, actua a la capital catalana

Nacional

P16

Avenç clau per matar la llavor latent dels tumors

Investigadors del Vall d'Hebron Institut d'Oncologia han fet la descoberta

Europa-Món

P25

La UE carrega contra el malbaratament de l'AVE

El Tribunal de Comptes europeu denuncia "ineficiència" i sobre costos

L'ATENEU ÉS CASA TEVA!

Tens més de 170 entitats al teu abast

Federació d'Ateneus de Catalunya

www.ateneus.cat

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Pere Bosch i Cuenca

Temps era temps

Fa molts i molts anys, el PSOE defensava el dret a decidir. De fet, fa exactament cent anys, quan el fundador del partit,

Pablo Iglesias, va proclamar: "Si Cataluña pide la autonomía o la independencia, no habrá más remedio que dársela." No es va tractar d'una sortida de to davant el debat autonomista que es va viure aquell any. Alguns anys després, concretament el 1974, el PSOE celebrava el seu darrer congrés a l'exili i afirmava que "la definitiva solución del problema de las nacionalidades que integran el Estado español parte indefectiblemente del pleno reconocimiento del derecho de autodeterminación de las mismas". I va arribar la democràcia i el tema va seguir damunt de la taula, com ara en el document que van pactar el PSC, la Federació Socialista Catalana (PSOE) i socialistes independents l'abril del 1977, en què parlaven del "reconeixement del dret d'autodeterminació a les nacionalitats i pobles de l'Estat espanyol"; o en l'Aberri Egu-

El PSOE i els socialistes catalans defensen el dret a decidir des de fa més de cent anys

na de l'any següent, quan el PSE es va manifestar amb una pancarta que reclamava "Autodeterminació en la Constitució". I va passar més temps i el PSOE va governar i, com acostuma a succeir, es va oblidar d'allò que havia dit i de tot allò que havia aprovat. Però va arribar el procés i en el programa electoral del 2012, el PSC es va comprometre a "promoure les reformes necessàries perquè els ciutadans i ciutadanes de Catalunya puguin exercir el seu dret a decidir a través d'un referèndum acordat". El PSC també se'n va oblidar, però com que la gent seguia pressionant, Miquel Iceta i la ponència del congrés del PSC, fa dos anys, van tornar a prometre que "en cas que la ciutadania decidís rebutjar el pacte assolit pels seus representants, llavors sí, els socialistes catalans proposaríem al conjunt dels espanyols altres instruments democràtics que establissin les condicions per, si fos necessari, verificar el suport ciutadà a una eventual secessió". Temps era temps, doncs, que el PSOE defensava, sobre el paper, el dret a decidir.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Concepte de Sant Joan

Conversa de nit de Sant Joan. Arriben les coques, i una majoria de la colla es manifesta contrària a la fruita confitada que les adorna i fa característiques. Preveient-ho, un n'ha portat de llardons. Però la hivernal coca de llardons no és pròpia de dijous llarder, com el nom indica? "Llardons, en dius? Jo, greixons." La coca de greixons no és privativa de dijous gras? Un altre n'ha portat de crema. Fa uns anys, per Sant Joan, una pastisseria va intoxicar mig poble amb una coca elaborada amb crema, emulsió adequada per a Sant Josep, que és a la primavera, però contraindicada a l'estiu. No estem en perill: des d'aquell dia els ous de les pastisseries han deixat de ser ous per prescripció sanitària i la crema, en conseqüència, ha plegat de ser crema. Sant Joan, situat després de la Pasqua Granada i de Sant Ponç, demana fruites. "Fruites, dius?", i presenta un bol amb síndria fresca i freda tallada a daus. Ens hi tirem. La fruita confitada queda majoritàriament als plats. Algú posa Jaume Sisa: "La coca de Sant Joan és, de totes, la més elegant." La nostra ha que-

“No ens agraden els petards, les fogueres, la fruita confitada de la coca

dat com va venir al món, sense botons, farbalans ni galons.

"Ja heu sentit que Joan Manuel Serrat ha anat a visitar Oriol Junqueras i Raül Romeva a la presó?" Un observa: "Per oportunisme: se li acosten les gires d'estiu i ha notat que a Catalunya no el cridaven d'enlloc." Un altre: "Fixeu-vos que ha anat a visitar exclusivament els presos d'ERC. El PSOE, que ara governa, i que és el partit de Serrat, ha engegat una operació per acostar-se als republicans i marginar el PDeCAT o Junts per Catalunya." El que havia anunciat amb alegria el gest de Serrat queda una mica confús:

"Ahir el criticàveu perquè ignorava els presos i avui perquè els visita."

Els petards fan com la coca, i tampoc no són satisfactoris. "A mi, en forma de coets, i vistos de lluny." "A mi, ni aquests: fan soroll i espanten els gossos; abans de venir he subministrat una pastilla al meu perquè dormi." Hi afegeix: "Pobret." No us agrada la fruita confitada de la coca, no us agraden els petards... Potser les fogueres? "Demà sentirem parlar de cremats i amputats." Doncs què us va bé de Sant Joan? Per què ens hem reunit a celebrar-lo? Pren la paraula el filòsof de la colla: "Ens agrada perquè ens permet rondinar, que és l'exercici preferit dels catalans. Sant Joan és una festa molt catalana, potser la més de totes. Ens fa manifestar-nos tal com som. Està situada exactament a l'altre extrem de Nadal. Sembla que tothom l'espera però cap a principis de desembre començarem a projectar-hi invectives: el consumisme, les obligacions familiars, el greix de l'escudella..." Una amiga que fins ara ha estat callada el supera en reflexió i concisió: "A mi de Sant Joan m'agrada el concepte."

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. **Vicedirectors:** Emili Gispert i Toni Muñoz. **Directors adjunts:** Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes. **Administració:** Carme Bosch. **Producció i Logística:** Lluís Cama. **Distribució:** Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/viyjx5>

A la tres

Ferran Espada / fespada@elpuntavui.cat

Diàleg sense limitacions

El president del govern espanyol, Pedro Sánchez, va dibuixar ahir el marc en què vol que es desenvolupi el diàleg amb el president de la Generalitat, Quim Torra, a partir de la reunió del 9 de juliol. I el limita a la Constitució. La consideració és lògica però Sánchez hauria de tenir present que el text constitucional pot limitar la seva actuació jurídica però no la seva acció política. Perquè tornar a l'època de les línies vermelles de coartada constitucionalista seria nefast. Tot just ara comença la creació de l'escenari de diàleg. No estem en temps de negociació. És impossible. El republicanisme català té els seus principals dirigents a la presó o a l'exili i no pot permetre que siguin ostatges moneda de canvi en la negociació. Amb presos polítics no hi ha negociació possible, però cal posar-hi les bases futures, i per això l'actual fase de diàleg que s'obre ha de ser sense limitacions.

“Sense presos polítics i dret a l'autodeterminació no hi ha cap negociació que sigui una veritable solució

Sense incloure en el diàleg els presos polítics o el dret a l'autodeterminació no s'establiran les bases d'una negociació que sigui una solució viable i real al conflicte. El republicanisme català no ha assolit la República, però sap que si treballa per eixamplar les seves bases tindrà una nova oportunitat en

l'horitzó. Té temps. Mentrestant es mantindrà una tensió permanent amb el focus posat a Barcelona, però també a Berlín, Brussel·les, Edimburg o Ginebra. La pilota està a la teulada de Sánchez. Pot obrir joc, arriscar i oferir una via transitable per a Catalunya. És a dir, posar els fonaments per obrir una reforma de l'Estat que faci possible la solució democràtica a les urnes del conflicte. O pot intentar instrumentalitzar el diàleg amb reduccionismes i provocar que l'única sortida sigui un altre 1-O. I té raó Sánchez quan recorda que l'1-O ha tingut conseqüències per al republicanisme: dolor, indignació i repressió. Però que no se li oblidí que el resultat també han estat els ridículs judicials internacionals de l'Estat, una majoria republicana a la Generalitat i un cadàver polític que no és altre que el de Mariano Rajoy. Si Sánchez és tan intel·ligent com ell es pensa no s'estarà d'estudiar-se bé aquesta lliçó.

De reüll

Anna Serrano

La imatge d'Espanya

La promesa restitució del govern de Quim Torra ha començat, entre d'altres accions, per les delegacions a l'exterior. L'executiu del PP havia demonitzat les anomenades ambaixades catalanes convertint-les en símbol del procés independentista a batre. També ho va intentar amb la conselleria de Raül Romeva fins que el Tribunal Constitucional li va parar els peus amb un pronunciament en què deixava clar que la Generalitat té competències en acció exterior. Els populars probablement ja ho sabien. Com coneixien que els territoris de l'Estat tenen delegacions que ajuden en la promoció de les seves empreses a fora. Però va posar les catalanes en la diana. I va ser –tret de la de Madrid i la de Brussel·les– el primer que va fulminar un cop activat el botó del 155 amb què va apartar el govern legítim i va convocar les eleccions del 21-D. Ambaixades i Diplocat –aquell que Soraya Sáenz de Santamaría va donar per liquidat– van ser els trofeus inicials d'un PP àvid d'exhibir el seu triomf sobre l'independentisme. En un diagnòstic equivocat, els populars els responsabilitzaven de la mala imatge d'Espanya al món. La falta de diàleg, la repressió de l'1-O, el missatge del rei dos dies després, les mentides sobre la violència policial, l'empresonament de dirigents polítics i socials, la corrupció... No hi ha ningú que l'hagi degradada tant com el PP i les mateixes institucions espanyoles.

Les cares de la notícia

ONCÒLEG

Héctor G. Palmer

La cursa contra el càncer

Un equip d'investigadors de l'hospital Vall d'Hebron ha descobert com eliminar cèl·lules tumorals que han quedat adormides després del tractament i curació del pacient. La descoberta és important perquè pot impedir que el càncer es torni a desenvolupar.

GINECÒLEG

Eduardo Vela

El robatori de nadons

El ginecòleg de 85 anys s'enfronta a una petició de presó d'onze anys de la fiscalia per un delictes de sostracció de menors (nadons) que després hauria entregat a famílies riques o influents del règim; delictes que hauria comès a la clínica San Ramón de Madrid durant el 1969.

FOTÒGRAF

Manel Armengol

Fotògraf social

La galeria Ana Mas exposa el treball que el fotògraf badaloní, conegut pel seu tractament dels conflictes polítics de la transició, va fer el 1978 a Nova York diluït en la trama urbana i humana, donant continuïtat al seu tractament de temes socials als barris deprimits.

EDITORIAL

La xacra de la violència sexual

■ El cas de l'anomenada Manada ha esdevingut segurament el cas de violència sexual més mediàtic en molt de temps, però el dia a dia informatiu demostra que lamentablement és un de tants. Poc després de la posada en llibertat provisional dels autors de la violació col·lectiva dels Sanfermines, s'ha conegut la investigació judicial d'una altra violació múltiple a una dona segrestada de matinada a la sortida d'una discoteca de Molins de Rei; també la detenció d'un menor d'edat per haver violat una noia de 15 anys a Palamós durant la revetlla de Sant Joan, i aquella mateixa nit tres casos més d'agressió sexual a Barcelona. La crua realitat és que La Manada és la petita punta d'un iceberg gegant i aterrador, que no només genera centenars de víctimes anònimes cada any, sinó que delata el dèficit gravíssim de valors humans, socials i culturals que té la nostra societat.

És urgent combatre aquesta realitat des de tots els fronts possibles. És necessari que les víctimes de les agressions denunciïn sempre els seus agressors i s'ha d'exigir que la policia i els jutges no siguin comprensius, sinó tan implacables com permetin la llei i el Codi Penal amb aquells que utilitzen la intimidació, la violència o el segrest per perpetrar abusos, agressions sexuals i violacions. Però sobretot és imprescindible, i aquest és el gran repte com a societat, no actuar només de manera reactiva, sinó afrontant el problema de fons des de la seva base cultural, educant en la igualtat entre homes i dones, la llibertat sexual, el respecte mutu i el rebuig de les conductes masclistes, supremacistes i violentes. Fer-ho a les escoles i instituts, però també des dels mitjans de comunicació de masses. És una cursa de fons que cal iniciar sense demora.

Tal dia
com
avui fa...

1 any
Un clam
Més de dues-centes entitats signen un manifest que avala la candidatura de Barcelona a l'agència que regula els fàrmacs.

10 anys
Punts de premi
Dos punts de premi als bons conductors. La gratificació serà per als que tenen el carnet intacte i no cometin faltes greus fins al juliol del 2009.

20 anys
Tensió PP-PNB
L'assassinat d'un regidor del PP a Errenteria dispara al màxim la tensió entre el PP i el PNB. Milers de persones es manifesten a Sant Sebastià.

Full de ruta

David Marín

L'única opció raonable

Des de novembre exigeixen a l'independentisme que faci autocrítica i admeti la culpa pel 155, pels presos, pels exiliats i per les investidures bloquejades pels jutges. El *tenim pressa* i la unilateralitat, diuen, han estat estratègies equivocades que no conduïen a cap lloc positiu. Algunes cúpules dels partits independentistes s'inclinen tímidament per assumir aquesta autocrítica un cop superat el 21-D, però no se sap fins a quin punt ho fan de manera sincera o bé com a posició realista per explorar la magnanimitat judicial de l'Estat amb els presos i exiliats, convertits en ostatges amb els quals modular i contenir la revolta catalana.

Però aquesta exigència d'autocrítica a l'independentisme és una trampa tan barroera que fa vergonya haver-la d'assenyalar. Han estat precisament el govern espanyol i els partits mal anomenats constitucionalistes els que van portar l'independentisme cap a un calendari forçat i cap a la unilateralitat com a única via d'actuació. Si les seves demandes d'autocrítica fossin sinceres, vindrien acompanyades de l'assumpció de les pròpies responsabilitats, consistentes, per exemple, a ignorar durant sis anys totes les demandes de negociació del sobiranisme, impedir debats parlamentaris i recórrer finalment als jutges i a la violència policial en nom d'una Constitució que ja no disposa de l'acceptació de la majoria de la societat catalana. S'atrevirien avui a sotmetre-la a votació a Catalunya? Des del 2012 hi ha majoria al Parlament reclamant l'exercici pactat de l'autodeterminació, i els que ara critiquen la unilateralitat i la premsa independentista no han mogut ni un dit, ni ara ni llavors, per entomar una sortida multilateral.

Els processos de pau o de distensió no es basen a exigir autoflagel·lacions al contrari, sinó a analitzar també el propi comportament, disculpar-se pels errors propis, esmenar el dany causat i buscar un terreny de joc comú des d'on tornar a construir. Mentre el nou govern espanyol i els mal anomenats constitucionalistes continuïn pensant que no havien de moure's davant del sobiranisme excepte per enviar-hi jutges i porres, i que Catalunya no és subjecte polític sinó un territori on aplicar la Constitució espanyola tant si la volen com si no, la unilateralitat catalana no només no és un error: és l'única opció raonable, i més vigent que mai.

Tribuna

Jordi Cervera. Periodista

Sabater i els escorpins

Si no ho heu vist, us recomano que recupereu les imatges del ple de la moció de censura a Dolors Sabater del dia 20 de juny. Us mostraran un dels espectacles més barroers, vergonyosos i indignes que s'han vist mai en un saló de plens. Ja sé que en política la matemàtica mana, però aquesta matemàtica, encara que s'apliqui al límit i, de vegades, contra natura ha de tenir sempre un punt d'ètica i en aquest cas va ser de vergonya aliena.

DOS PROTAGONISTES PRINCIPALS, un líder socialista sense cap lideratge, inexpert, pla i sense caràcter, que va arribar al lloc gràcies a la renúncia del seu predecessor i que s'ha comportat sempre amb una grisor absoluta, convençut, ell i tots, que mai tindria la més mínima opció d'arribar a l'alcaldia per mèrits propis. I l'altre, un gat vell, sense escrúpols, fracassat en el seu intent de saltar a la política nacional, carregat d'odi i de ràbia contra la gent que el va apartar de l'alcaldia, sense escrúpols, sense el més mínim bri de dignitat (allò de Maquiavel del fi que justifica els mitjans), que s'aprofita d'una situació de deriva absoluta del seu teòric soci de moció per car-

regar-se'l, per criticar-lo amb duresa i posar-lo als peus dels cavalls ja abans de començar els descens als inferns. I, és clar, tot acte indigne demana una excusa pueril que permeti un exercici d'autojustificació, i la de Pastor va ser acusar Sabater de no mantenir la neutralitat de l'Ajuntament. I després, el primer (i probablement únic) acte de govern va ser despenjar la pancarta a favor dels presos polítics. Curiosa manera de defensar la neutralitat. O potser no sap que la neutralitat no existeix, que qualsevol acte polític, encara que sigui pintar un pas de vianants, implica prendre partit i decidir i el que compta

és ser honest?

MÉS ENLLÀ DE LES SIGLES polítiques crec que les veritats s'han de dir. Dolors Sabater ha demostrat sempre una dignitat absoluta, governant amb humanitat i seny i, no ho sé del cert però puc intuir que després de segles de majores socialistes i del pas del PP per l'alcaldia, el panorama que va trobar no deuria ser precisament senzill. Netejar males praxis, mals vicis i posar-ho tot en solfa em fa l'efecte que no ha de ser una tasca senzilla. I si em permeteu la metàfora, si no perds temps netejant les olles no podràs cuinar bons plats, encara que netejar no sigui ni vistós ni agraït. I crec que ho haig de dir, més enllà de les simpaties polítiques i encara que no ho necessiti per a res, Dolors Sabater té el meu respecte més absolut i rotund, tot el meu suport, tot el meu escalfi tot el que necessiti de mi. Ha demostrat ser una persona íntegra, honesta i capaç de defensar fins a les darreres conseqüències les seves idees. De moment ha perdut la primera batalla contra els escorpins, però ja se sap que aquests animalons acostumen a morir sovint víctimes del seu propi verí.

“Dolors Sabater ha demostrat una dignitat absoluta, governant amb humanitat i seny

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

L'Aquarius'

■ Els tripulants de l'*Aquarius* han arribat a València. Eren 630 passatgers que van anar dos dies a la deriva pel Mediterrani perquè Itàlia i Malta no els van deixar desembarcar. Finalment estan a Espanya gràcies a la gestió del recent president del govern espanyol. És del tot humanitari que aquestes persones rebin tota l'ajuda que necessitin en aquests moments tan crítics de la seva vida. Jo penso que aquestes situacions ja no s'haurien de donar. Àfrica és molt gran i té terres d'una gran riquesa i amb moltes possibilitats per ser explotades. El que hauria de fer Europa i en general el món on l'economia és més pròspera seria ajudar a desenvolupar a aquest tercer món immers en la misèria i la fam i perseguir les màfies que els enganyen, roben i els porten a aquestes situacions tan desesperades

fins al risc de perdre la pròpia vida en un mar lluny de la seva terra.

ROSA LLUCH SERRA
Terrassa (Vallès Occidental)

Punxat!

■ Llegeixo la notícia més trista del dia: "En JAP es jubila". Així desapareixerà, per a mi i per a molta gent més, el moment més punxant i alegre de cada dos matins. Durant molts i molts anys he tingut en Joan Antoni Poch per l'humorista gràfic més genial de tota la premsa que conec. La vida no serà la mateixa sense el seu humor tan encertat i els seus dibuixos tan agullonadors.

HENRY ETTINGHAUSEN
La Pera (Baix Empordà)

Criticar l'efecte

■ Ara es critica el director de la policia, Andreu Martínez, quan s'ha acceptat la renún-

cia de Ferran López com a major dels Mossos d'Esquadra, deixant un buit provisional. Reculem en el temps, es tractava d'escapçar els responsables que estaven al capdavant de la Generalitat i per tant el major Josep Lluís Traperó va ser apartat en virtut de l'aplicació del 155. Conclusió, si el govern d'Espanya no hagués forçat la destitució del major Traperó, avui no estaríem parlant ni criticant l'estat actual de les coses, perquè Traperó continuaria sent el major dels Mossos d'Esquadra, amb tots els mereixements. Hi ha uns sindicats del cos, que estan molestos de com van les coses ara, potser podrien haver-se pronunciat amb fermesa i valentia quan des de Madrid van expulsar, per venjança, qui va tenir un èxit esclatant en els atemptats de l'agost de 2017. Aquí s'acaba la història, perquè convé tenir en compte que a

l'hora de fer crítica, en lloc de fer-la sobre l'efecte potser és millor fer-la sobre la causa.

JORDI LLEAL
Badalona (Barcelonès)

Petards i soroll

■ Pels volts de Sant Joan sentim petards que es tiren a diferents hores del dia i com a resposta immediata els lladrucs dels gossos, que protesten. Lladrucs que parlen de patiment. Una cosa és concentrar el soroll una nit o dues i l'altra que duri setmanes i a qualsevol hora o moment. És clar que ara amb el Mundial en joc és possible que es multipliquin aquesta mena de celebracions que et fan comparir t'agradi o no aquest esport. Sigui com sigui a cada petard li succeeix una llarga queixa canina que fa posar els pèls de punta.

EULÀLIA ISABEL RODRÍGUEZ
Torroella de Montgrí (Baix Empordà)

La frase del dia

“Suposo que [Pedro Sánchez] no intenta dir als catalans que hem d'oblidar el dret d'autodeterminació que tenim”

Elsa Artadi, CONSELLERA DE LA PRESIDÈNCIA I PORTAVEU DEL GOVERN

Tribuna

Andreu Mas. @Andreumasd. Periodista, escriptor i assessor en comunicació

Les restes del pollastre

Hi ha una frase de Benjamin Franklin que em sembla oportú recordar. Diu: “Aquells que renunciarien a una llibertat essencial per tal de comprar una mica de seguretat momentània, no mereixen ni llibertat ni seguretat i acabaran perdent ambdues”. Els governants d'aquest país van renunciar a una llibertat essencial el 10 d'octubre del 2017, quan després de proclamar la independència de Catalunya, tenint majoria absoluta al Parlament i als carrers, van decidir que en lloc d'arriar la *rojigualda* hissaven la bandera blanca davant un Estat que històricament ha estat implacable amb tot allò que ha posat en qüestió alguns dels seus dogmes fonamentals, entre ells la sacrosanta unitat de la pàtria. La resta, prou coneguda, ja és història. Val a dir que una història estranya i per a molts inexplicable, les claus de la qual esperem conèixer un dia per interpretar què va passar exactament rere els murs de Palau i en els telèfons d'alguns polítics catalans i espanyols.

He fet aquest petit exercici de *flash-back* perquè trobo que aquell és el punt que va anar generant a poc a poc –gairebé es podria dir que meditatament...– una inflexió en el discurs polític de l'independentisme català –a excepció de la CUP, a la qual cal agrair-li la coherència– des d'aquell dia i, com a mínim, fins avui. Des del 10 d'octubre del 2017 s'han anat produint un seguit de renúncies que fins i tot han arribat a semblar el dubte de si els polítics independentistes volien realment la independència o estaven jugant a la versió 2.0 del peix al cove. La primera renúncia va ser acceptar que no es podia investir president Carles Puigdemont. I creure en el poder del 155. El 155 no existia. L'articulat se'l van inventar i en la seva majoria era inaplicable. Ho hauria estat si els funcionaris de l'administració catalana i els càrrecs polítics no haguessin tingut por i haguessin fet resistència passiva.

Hi ha funcionaris catalans que han explicat que ningú mai va posar un peu als seus despatxos i d'altres que expliquen que s'autocensuraven, deixant projectes al calaix perquè no els els tombessin des de Madrid per telèfon. Por. No era el 155. Era la por.

A partir de l'acceptació que no es podia investir Puigdemont hi havia certes sortides: convocar l'Assemblea d'Electes; prendre el relleu des dels ajuntaments davant una Generalitat *de facto* inhabilitada; mobilitzar el poble ininterrompudament... És clar que per fer certes coses cal convicció i en els últims mesos n'ha faltat molta.

Comencem a perdre quan Espanya ens pren el relat. De nou els nostres polítics els ho posen fàcil. Quan es va decidir no reeditar Junts pel Sí el 21-D, a banda de trencar la continuïtat d'un projecte

polític únic que havia estat foragitat per la força del Parlament, tots sabien que Ciutadans es convertiria en la primera força política. Un altre regal. Tan mals estratèges tenim...? On queda allò del país davant de tot interès partidista? I després el ridícul en el ball de presidenciables...

Tota estratègia catalana política ha fracassat després del 10-O perquè vam acceptar el marc mental dels polítics espanyols. Vam caure en un parany molt ben descrit en el llibre *No pensis com un elefant* de George Lakoff, que és entrar a debatre els termes que s'imposen des del conglomerat d'interessos que és Madrid. I la darrera cosa que hem fet és donar per fet que Espanya és una “democràcia” que es pot permetre tenir presos polítics; així és com els nostres representants comencen a advocar per l'acostament dels presos, quan el que han de fer és plantar-se per demanar-ne l'alliberament. Parlant d'acostar-los donem per fet que hi ha un motiu racional (si més no l'esgrimit per una part) perquè siguin a la presó, i de motiu no n'hi ha cap. És molt trist sentir les històries dels llargs viatges dels familiars amb mainada petita cap a les presons, però això no ens ha de separar de l'única veritat acceptable: Espanya manté en cel·les, abusant de la presó preventiva, persones que no han comès cap delicte. Quan les dues parts acorden que hi ha presos, qui els té presoners té una carta més a la baralla que li reforça la posició de força. I els altres acaben caient en el parany de negociar les restes del pollastre que han quedat a taula perquè treure aquestes persones de la presó és una prioritat, que pot acabar passant, fins i tot, davant del motiu que els hi ha portat: la defensa pacífica i democràtica del poble català a exercir el dret a decidir. Sisplau, que algú porti una brúixola i una llanterna, que sembla que n'hi ha uns quants que s'han perdut al bosc...

“Quan les dues parts acorden que hi ha presos, qui els té presoners té una carta més que li reforça la posició de força”

De set en set

Manuel Castaño

Intel·ligència minvant

És llei de vida que els vells pensin que els joves són curts de gambals i que puguen molt consentits. Segur

que la generació que va descobrir el foc creia que els seus fills no inventarien mai res i que amb prou feines servirien per mantenir encès el caliu. Tanmateix, amb instruments d'anàlisi més sofisticats, els científics havien determinat que el quocient intel·lectual anava augmentant al llarg del segle XX, i cada generació, globalment considerada, semblava significativament més intel·ligent que l'anterior; ho explicarien factors com una alimentació millor, els avenços en qüestió de salut, l'ensenyament generalitzat, etc. Ara, en canvi, troben que la progressió s'ha estancat, i que a partir dels nascuts el 1975, la cosa va a mal borràs. Una investigació recent ha determinat una caiguda mitjana de set punts a cada generació, que no és imputable a factors genètics sinó a canvis per dir-ho així socials, entre els quals hi ha la manera com s'ensenyen les matemàtiques i les llengües, o l'abandonament de la lectura en benefici de la televisió i les computadores. Els vells ja comencen a tenir arguments que confirmen les intuïcions que amb prou feines gosaven insinuar: que la teoria de conjunts i altres entreteniments gràfics van ser una estafa, que l'aprenentatge de les declinacions del llatí no era tan mala idea, o que en el pas de la galàxia Gutenberg a la galàxia Marconi és més el que es perd que el que es guanya. En això, com en tantes altres coses, els resultats del passat no garanteixen rendiments futurs.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

**Exteriors
es refarà
després
del 155**

Ernest Maragall
avança que
recuperarà les
oficines exteriors
de manera ràpida

**Avenç per
matar
la llavor
dels tumors**

Investigadors
del Vall d'Hebron
eliminen les cèl·lules
que fan recaure
en el càncer

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Topada pel rol de l'1-0 en el diàleg

XOC Sánchez demana des de Berlín que es “giri full” amb relació al que va passar en el referèndum abans d'obrir negociacions, i el govern es nega a abandonar el dret a l'autodeterminació
REVÉS El Congrés diu no a obrir un diàleg sense condicions

G.C.S. / D.P. / Ò.P.J.
BERLÍN / MADRID / BARCELONA

Que qualsevol diàleg entre els governs català i espanyol serà molt complicat no era difícil de presagiar, i ahir, fins i tot abans de la primera reunió entre els presidents, tant el govern com el Congrés espanyols ja van evidenciar que el mateix objecte del debat ja suposarà la primera topada. Primer, des de Berlín, on s'estrenava en una cimera bilateral per parlar sobretot de política migratòria, Pedro Sánchez va instar Quim Torra, que la vigília s'havia proposat “crear un altre 1-0”, a deixar enrere el que va succeir el dia del referèndum i a centrar-se en l'obertura d'un diàleg. “Cal girar full”, va insistir Sánchez, per part de les dues bandes, i centrar-se a obrir un diàleg que situava “dins dels marges” de la Constitució. Ho deia, per cert, davant la cancellera Angela Merkel, que tampoc es va mullar aquest cop en la pregunta sobre el president Carles Puigdemont, pendent que la justícia alemanya es pronunciï sobre la petició d'extradició. “Tot s'està desenvolupant segons les línies clares de l'estat de dret, com ha de

Les frases

“Podem parlar de moltes coses, però el que va representar l'1-0 és un full que cal girar”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL

“Espero que no vulgui dir que oblidem els dos milions que van votar l'1-0, la violència i el dret a l'autodeterminació”

Elsa Artadi
PORTAVEU DEL GOVERN CATALÀ

“Rebutjar la iniciativa d'ERC que només demana un diàleg sense condicions és un inici desastrós”

Joan Tardà
PORTAVEU D'ERC AL CONGRÉS

ser als nostres països”, es va limitar a dir.

Les paraules de Sánchez van tenir una ràpida resposta després de la reunió del consell executiu per part de la portaveu Elsa Artadi: “Espero que no estigui dient que hem d'oblidar els dos milions de catalans que van anar a votar l'1-0 i la violència que es va exercir contra ells, ni que els catalans hem d'abandonar el dret a l'au-

todeterminació”, etzibava. “Aveure com ho tradueix”, l'instava. De fet, ella mateixa fa setmanes que està en contacte amb la ministra de Política Territorial, Meritxell Batet, per preparar la reunió del dia 9, i ahir reiterava que a Madrid ja tenen damunt la taula una proposta d'ordre del dia, i espera una resposta. Una proposta en què lògicament apareix el “tema principal i fonamental”, l'exercici del dret a l'autodeterminació, però també d'altres d'importants com els presos polítics i el rebrot del franquisme als carrers. Per Artadi, els 45 punts que els presidents Mas i Puigdemont havien fet arribar a Rajoy no són més que “incompliments que cal resoldre”, i que no creu que hagi de negociar ara Torra.

La consellera de la presidència, això sí, també va aclarir les paraules de Torra la vigília sobre l'1-0 —el vicepresident Pere Aragonès havia fet servir una expressió molt similar la setmana passada—, que no es refereixen “necessàriament” a un altre referèndum organitzat per la Generalitat, sinó al fet que creu que vindran més moments “definitoris”. “Allò va ser una finestra d'opor-

Quim Torra, que ahir va marxar de seguida per agafar l'avió cap als Estats Units, i Elsa Artadi, entrant al consell executiu ■ EFE

Nomenen Pau Villòria per revertir els efectes del 155

El consell executiu va aprovar ahir nomenar Pau Villòria i Sistach comissionat per al Desplegament de l'Autogovern, o del 155, com s'ha fet més popular. L'encàrrec que se li ha encomanat serà fer un inventari de les conseqüències de la intervenció en l'autogovern, i preparar un pla de xoc per revertir-les. Segons la portaveu i consellera de la Presidència,

Elsa Artadi, de qui penjarà el nou càrrec, cal avaluar sobretot l'impacte econòmic i social sobre col·lectius a qui s'hagin pogut tallar certs programes i subvencions. Artadi, que no assegura que la tasca s'allargui tota la legislatura, justificava el nomenament al·legant que Villòria “coneix molt bé” l'administració catalana. El nou comissionat ha estat

en els últims anys la mà dreta de l'exconseller Santi Vila com a secretari general dels departaments de Territori i Sostenibilitat, de Cultura i d'Empresa i Coneixement, on era ara, i havia passat també per Sanitat. El govern, d'altra banda, també va nomenar Fabián Mohedano president del Consell Català de Formació Professional.

tunitat que podria haver tingut un altre recorregut, i ben segur que n'hi haurà d'altres”, deia la portaveu, que es resisteix a descartar la via unilateral i assegurava que la situació “no es normalitzarà” fins que els catalans puguin exercir del tot els seus drets. Això sí, reiterava que l'aposta continua sent pel diàleg i la negociació.

Al Congrés, ERC va portar a debat i votació el que el portaveu Joan Tardà va

definir com “la prova del cotó fluix” a l'executiu de Sánchez: una moció que convidava a establir un diàleg bilateral entre la Generalitat i el govern espanyol “sense condicions ni renúncies” per assolir la “resolució democràtica del conflicte entre el Regne d'Espanya i Catalunya”.

Amb els vots del PSOE, el PP i Cs, no obstant això, el Congrés va tombar la idea d'obrir un diàleg sense renúncies per 247 vots

en contra per només 92 vots afirmatius, de Podem, ERC i el PDeCAT. “Que vostès rebutgin una iniciativa d'ERC que només demana diàleg sense condicions i sense obligar ningú a renunciar a res és un mal inici, és un inici desastrós”, va etzibar Tardà als socialistes en conèixer el revés a l'oferta de diàleg. “El diàleg només és fructífer si hi cabem tots, i ens expulsen del diàleg quan Sánchez diu que podem

L'APUNT

El canvi de Sánchez

Carles Sabaté

Serrat, Iglesias... sembla que hi ha algú en la *gauche divine* de l'Estat que comença a entendre la indignitat que implica l'existència de presos polítics. Els visiten i, pel cap baix, s'adonen que, malgrat que no hi combreguin, mitja Catalunya, com a mínim, els va demanar que fessin allò que van mirar de fer, que no era cap altra cosa que declarar la República. Una mica tard, per-

què encara es recorda la negativa de bona part de la intel·lectualitat espanyola i dels artistes de l'Estat a la petició dels fills dels presos de fer una campanya estatal contra la repressió. Ningú no els va voler ajudar. Ara els independentistes ja no molesten tant. És el canvi de Sánchez. La mateixa Merkel va reconèixer-li ahir que no l'incomoda gens acollir Puigdemont.

Recuperen la declaració del 9-N que iniciava el xoc

El Parlament admet a tràmit una moció de la CUP per executar les accions ja aprovades cap a la independència

Reunió de la mesa del Parlament, ahir ■ ACN

Xavier Miró
BARCELONA

La mesa del Parlament va admetre ahir a tràmit una moció de la CUP perquè la majoria independentista ratifiqui "la seva ferma voluntat de dur a terme les actuacions necessàries previstes i aprovades per aquest Parlament per assolir i culminar democràticament la independència de Catalunya". En el text es reiteren els objectius de la declaració del 9-N del 2015, que donava inici al "procés de creació de l'estat català independent en forma de república" i comprometia la cambra a fer prevaldre les seves decisions per damunt de les institucions espanyoles, inclòs el Tribunal Constitucional.

La mesa va admetre a tràmit la moció gràcies al vot de qualitat del president, Roger Torrent –el resultat de la votació va ser de tres vots en contra i tres a favor tenint en compte que el vicepresident primer del Parlament, Josep

Costa, de JxCat, està de viatge oficial a Washington acompanyant el president Torra-. L'admissió a tràmit s'ha fet en contra del criteri dels lletrats del Parlament tenint en compte que la declaració del 9-N va ser suspesa i posteriorment declarada inconstitucional pel TC. Com fa dos anys i mig, Ciutadans, el PSC i el PP ho consideren una decisió greu, mentre que la presidència del Parlament reitera que no impedirà preventivament cap debat sobre propostes polítiques a la cambra.

Ciutadans, el PSC i el PP faran una petició de reconsideració a la mesa i, en cas que no sigui escoltada, recorreran al Tribunal Constitucional –Ciutadans no descarta recórrer als "tribunals ordinaris"-. Segons fonts de la mesa parlamentària, el dubte que es planteja és si els seus membres independentistes es poden considerar personalment advertits per les resolucions del TC tenint en compte que són tots

parlar de moltes coses... Doncs no, hem de parlar de tot!", va reblar Tardà.

La rèplica a ERC la va donar el diputat del PSC José Zaragoza, que hi va canviar els adjectius i va parlar d'un diàleg "sincer i respectuós" partint de la "sensibilitat" de Sánchez a l'hora d'escoltar. "Es comprometen a una resolució del conflicte per camins legals i democràtics sense infringir les lleis, l'Estatut i la Constitució?", va exigir a l'independentisme. "Si deixen al marge el 50% o el 60% de la població, no esperin col·laboració per part d'ERC", prevenia Tardà al PSOE en vigílies de la cita de Sánchez i Torra a La Moncloa i del vot decisiu de demà al Congrés sobre els pressupostos del 2018, capgirats pel PP al Senat com a revenja contra el PNB.

Des del PDeCAT, Ferran Bel es va adherir a un diàleg "sense limitacions". "No els demano renunciar

a res, no em demanin a mi renunciar a parlar de l'1-O i dels presos polítics", va exigir Bel al PSOE i al govern. Des d'Units Podem, que veu com Pablo Iglesias s'ha erigit en mediador del pont aeri, Joan Mena va fer una crida a traslladar els presos polítics a Catalunya i a aprofitar la "dis-

La moció del PP contra recuperar articles tombats pel TC també cau

tensió" oberta pel líder de Podem amb Torra davant "un PP i Cs que només sobreviuen en l'habitatge natural de la crispació". "El repté és convertir les expectatives en confiança ciutadana", va alligonar Mena.

Només uns minuts després, el Congrés votava una altra moció sobre Catalunya, però en un sentit oposat: la iniciativa del PP en contra de l'anunci de la

ministra Batet de recuperar els articles de l'Estatut anul·lats pel Tribunal Constitucional en la seva sentència del juny del 2010. En aquest cas, el PP va tastar la solitud de l'oposició i va sumar els vots als de Cs (163 sí) davant els 166 nos del PSOE i els socis de la censura.

El vespre monogràfic sobre Catalunya va servir episodis d'alt voltatge, com el de Juan Carlos Girauta (Cs) negant-se a retirar l'insult de "racista" a Torra. "Soc descriptiu", va dir. "Hem de sentir com un partit falangista diu a Torra que és racista... I soc descriptiu", rebatia el diputat del PDeCAT Ferran Bel. Quan Alicia Sánchez-Camacho (PP) reprotxava al PSOE les seves preteses "cessions" a l'independentisme, Zaragoza va esclatar contra el radicalisme popular: "Si és que fins i tot parlen de Soraya la floja pel fet de no retirar llaços grocs!", va etzibar. ■

Les frases

"No pot ser que no puguem fer efectiu el que vam aprovar al Parlament?"

Vidal Aragonès
DIPUTAT DE LA CUP

"La moció suposa tornar a iniciar els tràmits de la independència?"

Carlos Carrizosa
PORTAVEU DEL GRUP DE CIUTADANS

nous en el càrrec.

El portaveu del grup parlamentari de Ciutadans, Carlos Carrizosa, ho considera un altre "cop a la democràcia" mentre que el diputat del PP, Alejandro Fernández, defensa que impedir que es tramiti la moció no és "limitar" la democràcia perquè la CUP pot expressar les seves opinions a la cambra. Presentar una moció d'aquesta naturalesa al Parlament, però, és, per Fernández, "instar el govern a cometre una il·legalitat".

La moció de la CUP també insta el govern a fer realitat els articles suspesos pel TC de les lleis d'emergència en l'habitatge, igualtat d'homes i dones, canvi climàtic i universalització sanitària o els impostos climàtics i de salut, entre d'altres.

La moció dona 90 dies al govern per presentar projectes de llei per recuperar els articles suspesos. JxCat vol negociar-la, però deixa clar que "qualsevol tema de debat" s'ha de poder portar al ple. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El govern superarà en mig any la xarxa de delegacions exteriors anterior al 155

■ Aprova el decret de restabliment de les sis primeres, en què manté quatre dels delegats ■ Al juliol vol reunir el patronat del Diplocat per reactivar-lo

Òscar Palau
BARCELONA

El govern va posar a navegar ahir, en paraules del conseller Ernest Maragall, “la nau de l’acció exterior catalana”, amb l’aprovació del decret de restabliment de sis de les onze delegacions que van ser tancades durant l’aplicació del 155. Quatre –les oficines d’Alemanya (Marie Kapretz), el Regne Unit i Irlanda (Sergi Marcén), Itàlia (Luca Bellizzi) i Suïssa (Manuel Manonelles)– mantenen els delegats que ja tenien, i estan pendents de nomenar-se’n de nous als Estats Units i França. Qui ja ho era a París, Martí Anglada, serà el nou cap de la dels països nòrdics, que es crearà a Estocolm en un màxim de dues setmanes. A final d’agost també hauran de tornar a estar en marxa les de Portugal i els Balcanes; per a una tercera fase, que es vol enllestir abans de final d’any, se’n preveuen de noves al Magrib, el Mediterrani, l’Àfrica, l’Extrem Orient o l’Amèrica Llatina. “Seran força més de les que hi havia a l’octubre; pas a pas, però sense parar, abans de sis mesos espero explicar com ha quedat el mapa global”, indicava després de la reunió del Consell Executiu, que va confirmar una altra restitució: la de Ferran Mascarell com a delegat a Madrid.

Com ja havia avançat ell mateix, de fet, la diplomàcia catalana també canviarà algunes maneres de treballar. Així, es vol dotar de més “flexibilitat” i es crearà la figura de “l’enviat” a altres territoris en missions específiques de representació. Amés, va confirmar que, “per actuar cada cop més com un estat”, algunes de les noves places s’obriran a concurs públic de mèrits. En aquest sentit, negava que per fer els primers nomenaments

El conseller d’Acció Exterior, Ernest Maragall, durant la compareixença d’ahir ■ ACN

Maragall defensa el nomenament de Serret

El govern també va aprovar ahir el nomenament de l’exconsellera d’Agricultura exiliada a Brussel·les, Meritxell Serret, com a delegada davant la UE, en el lloc d’Amadeu Altafaj, cessat arran del 155. “No és una decisió d’acollida o de refugi, és de responsabilitat i dedicació”, defensava el conseller d’Acció Exterior. Segons Ernest Maragall, la seu de Brussel·les, l’única que no es va tancar formalment si bé es va mantenir so-

ta mínims, és la “nau capitana” de la xarxa exterior catalana, i amb el nomenament torna a estar “en condicions de reprendre” les nombroses accions que giren sobre la política europea. Maragall destacava la “capacitat, l’experiència política i la disponibilitat plena de Serret per assumir les funcions”, ja que res li ho impedeix tot i que el jutge Llàren li manté l’acusació de desobediència i malversació. De fet, la justícia belga ja va

decidir no extraditar-la, i pot fer vida normal allà. A més, el conseller recordava que la política agrícola comunitària és una “peça substancial” de les relacions del govern amb la UE. “Estic convençut que serà la millor delegada que hem tingut mai”, tancava.

Mentre Toni Comín continua de moment com a diputat, el govern va dir que “està treballant” per donar una sortida també a l’altre exconseller exiliat, Lluís Puig.

s’hagi trencat el principi de restitució amb els que no han tornat. “Hem parlat amb tothom, hem analitzat les situacions personals al costat dels objectius globals, i els que no hi són és perquè han optat per això d’una o altra manera”, explicava Maragall, que clouia: “No hem trencat cap criteri global ni hem faltat al respecte a ningú.”

El conseller va evitar detallar si les delegacions defensaran el mandat del 27-O per implementar la República, però sí que va

dir que ressaltaran d’entrada els valors de “democràcia i llibertat”, i aniran actuant també en funció de com ho faci el govern espanyol. La labor de la xarxa a l’exterior, que també es coordinarà amb els exiliats representats al Consell de la República quan aquest es posi en marxa, tindrà tres directrius: representació internacional del govern, presència allà on es prenguin decisions que afecten el país i mirar de tenir-hi influència.

Uns eixos, per cert, que

ahir Maragall diferenciava dels que atorga al Consell de la Diplomàcia Pública de Catalunya, el Diplocat, un ens on hi ha molts més agents representats, també privats, i que creu que ha de tenir una “expressió pròpia” en representació del conjunt del país, i fer més tasca de promoció i difusió. Com que el govern en considera il·legall la liquidació, el govern treballa en la convocatòria d’un ple del consorci al llarg del juliol per posar fil a l’agulla a la seva reactivació. ■

Torra, a la reunió del Consell Executiu del 12 de juny passat ■ ACN

Torra es troba als EUA amb un bufet expert en conflictes

■ També hi inaugura el Catalonia American Council i assisteix al Smithsonian Folklife Festival

Redacció
BARCELONA

El president de la Generalitat, Joaquim Torra, es reunirà avui a Washington amb un bufet d’advocats especialitzat en negociació i conflictes. La reunió amb membres del Public International Law & Policy Group, que ofereix assessorament legal gratuït en negociacions i conflictes polítics, serà el darrer acte de l’agenda presidencial d’avui, on a primera hora del matí –hora local americana– visitarà la seu d’Acció acompanyat del director de l’oficina, Sergi Mata.

Posteriorment, Torra visitarà les instal·lacions del diari *The Washington Post* acompanyat de l’editor en cap, Elías López, abans de concedir una entrevista al mitjà. Ahir, després de presidir el Consell Executiu, Torra va agafar el vol cap als Estats Units per iniciar el viatge oficial a la tarda, on va inaugurar el Catalonia American Council, una organització independent, sense ànim de lucre, que aborda els reptes polítics i socials de Catalunya i els països de l’Amèrica del Nord i també les relacions bilaterals. Al vespre, i acompanyat de la consellera de Cultura, Laura Borràs, el president

Torra encapçalava la recepció que oferia la Generalitat als artistes, entitats i institucions que participen al Smithsonian Folklife Festival, una exposició internacional de patrimoni cultural que té lloc cada any des del 1967 al National Mall de Washington.

Si bé fonts de la Presidència informaven que el viatge oficial de Torra als Estats Units tenia una agenda eminentment cultural, admetien que encara no estava del tot tancada tenint en compte que la visita no finalitzarà fins divendres. A més de la consellera de Cultura, el president Torra també ha estat acompanyat en el viatge oficial pel vicepresident primer del Parlament, Josep Costa.

Quatre Motors d’Europa
A banda del viatge als Estats Units d’aquesta setmana, el conseller d’Acció Exterior de la Generalitat, Ernest Maragall, va avançar ahir que una representació del govern català tornarà a mitjan juliol a Nova York per participar en una conferència per al desenvolupament sostenible. A més, la setmana vinent ell i Torra participaran a Stuttgart en una reunió dels Quatre Motors d’Europa. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El líder de Podem, Pablo Iglesias, i el regidor de Barcelona en Comú Jaume Asens, ahir sortint de la visita als Jordis a la presó de Soto del Real ■ ACN

Pablo Iglesias visita Jordi Cuixart a Soto del Real

■ El líder de Podem, que també va saludar Jordi Sànchez, és el primer dirigent polític espanyol que visita els presos ■ La fiscalia vol que el jutge denegui la nova petició de llibertat de Joaquim Forn

Redacció
SOTO DEL REAL

Tal com havia comunicat al president Torra en la reunió que van mantenir dilluns, el líder de Podem, Pablo Iglesias, va anar ahir a la presó madrilenya de Soto del Real. Hi va visitar el president d'Òmnium, Jordi Cuixart, amb qui va poder conversar durant gairebé una hora, i també va saludar l'expresident de l'ANC i diputat de JxCat Jordi Sànchez i hi va parlar uns minuts. Iglesias va considerar Cuixart "molt fort" i "molt valent", i el va qualificar de "referent moral" a Catalunya.

En la trobada, Iglesias va rebre el tracte que es dona a les autoritats en aquestes circumstàncies, de manera que va poder parlar amb Cuixart en una sala i no en una cabina amb un vidre al mig. I ho va fer acompanyat pel tinent d'alcalde de Barcelona en

Comú Jaume Asens, amb qui va acudir al penal. Iglesias va concretar que van parlar sobre la situació personal de Cuixart, la situació política a Catalunya i el nou horitzó que s'obre amb el nou govern a la Generalitat i amb el PP fora de La Moncloa. "Comparim que el diàleg ha de ser el vehicle que organitzi les relacions de les institucions espanyoles i les catalanes", va indicar Iglesias, que va afirmar que continuarà "treballant per ampliar espais de diàleg" per solucionar la crisi política catalana.

El líder de la formació morada va explicar que va trobar Cuixart amb "moltes ganes de continuar treballant, escrivint i preparant un taller". Així, Pablo Iglesias s'ha convertit en el primer dirigent polític d'un partit espanyol que visita un pres polític independentista.

Qui també estava infor-

La defensa de Junqueras reitera que hi veu "irregularitats"

L'advocat d'Oriol Junqueras i Raül Romeva, Andreu van den Eynde, va denunciar ahir al Suprem les "incongruències i irregularitats" de la investigació, ja que els primers testimonis s'han citat quan la instrucció està a punt d'acabar-se. "Això demostra que tota la instrucció està basada en prejudicis", va afirmar, segons l'ACN. Precisament, ahir van declarar com a testimo-

nis, demanats per la defensa de Junqueras i Romeva, la presidenta de la CCMA, Núria Llorach; el director d'El Punt Avui, Xevi Xirgo, i responsables d'Unipost i d'empreses de publicitat. Tots ells ja havien declarat davant del jutjat d'instrucció 13 de Barcelona, que investiga els organitzadors de l'1-O. Segons el llettrat, el seu testimoni demostra que "no hi va haver des-

peses" vinculades al referèndum. Tots ells van dir a Llarçna que no han cobrat res per les campanyes, tot i que en alguns casos hi ha factures emeses que no s'han satisfet. En el cas del director d'El Punt Avui, va afirmar que una de les campanyes es va emetre per la web i per la televisió del grup sense cobrar res i que van agafar les imatges d'internet.

els senyors de Podem a les fotos al costat dels separatistes i mai amb els constitucionalistes", va retreure Carrizosa. Per la seva banda, el portaveu dels populars al Congrés, Rafael Hernando, va criticar que Iglesias està actuant com un "vicepresident a l'ombra" i el va acusar d'estar fent "la feina més bruta" del govern espanyol, refe-

rint-se tant a la reunió amb Quim Torra com a la visita a Soto del Real. "Uns dies diuen que soc vicepresident, i d'altres diuen que soc un bufó", va respondre Iglesias als populars, i va assenyalar que "haurien de dedicar-se a resoldre la crisi dins del seu partit". De fet, va ignorar les crítiques fins al punt d'anunciar que també li agradaria visitar Oriol Junqueras.

Precisament ahir, l'exconseller Joaquim Forn va tornar a demanar al jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarçna que el deixi en llibertat i li va assegurar que no hi ha risc de reiteració delictiva. La fiscalia, però, va rebutjar que el jutge li concedeixi la petició de sortir de la presó al·legant la gravetat dels delictes que se li imputen i la proximitat del judici.

En la seva declaració, demanada pel seu advocat, Xavier Melero, Forn va exposar al jutge Llarçna que estava en desacord amb l'argumentació de l'última interlocutòria, en què li denegava la llibertat. Un dels arguments de Forn ahir va ser que la carta que va escriure a la presó amb Junqueras —text en què es va basar Llarçna per justificar mantenir-lo al penal— pretenia agrair el suport moral de la gent i no pas donar suport als CDR. ■

Les frases

“No és sensat que hi hagi presos polítics. L'excepcionalitat s'ha de deixar enrere”

Pablo Iglesias
LÍDER DE PODEM

“La visita assenyala el camí a seguir. Hi ha forces polítiques que aposten pel diàleg”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIUM

“Des del primer dia hem dit que la presó preventiva és excessiva”

Miquel Iceta
LÍDER DEL PSC

“Iglesias actua com un vicepresident a l'ombra i fa la feina més bruta”

Rafael Hernando
PORTAVEU DEL PP AL CONGRÉS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ANÀLISI

Esteve Vilanova
evilanova@elpuntavui.cat

Qui ho paga això?

“No oblidem mai aquesta veritat fonamental: l'Estat no té més diners que els diners que guanyen les persones. Si l'Estat vol gastar més diners, només pot fer-ho endeutant-se els teus estalvis o apujant impostos, o les dues coses alhora. No és correcte pensar que algú ho pagarà. Aquest algú ets tu. No hi ha *diner públic*. Només hi ha el diners dels contribuents.” Margaret Thatcher.

El 1954 Josep Pla va fer un viatge a Nova York per fer uns reportatges per a *Destino*. Quan va veure aquells edificis tan alts i il·luminats i els carrers plens de reclams de neó amb una exuberància de despesa d'electricitat, es va girar cap al seu guia i li va preguntar: “I tot això qui ho paga?”

Aquesta pregunta, que mostra molta saviesa de la pagesia tradicional, té una profunditat important i que durant molts anys ha estat cabdal per al progrés. Preguntar-se qui ho paga, o qui ho pagarà, abans de fer una despesa, suposa una concepció del valor dels diners i del seu cost molt important.

Probablement la generació actual té un concepte del valor i del cost de moltes coses molt baix; la majoria pensa com la vicepresidenta Carmen Calvo quan deia que “el diner públic no és de ningú”, i no com la primera ministra Margaret Thatcher quan advertia, amb les paraules que encapçalen l'article, que al final aquest algú que ho pagarà ets tu i som tots.

Aquesta reflexió em ve a tomb per les declaracions que va fer el ministre de Foment espanyol, José Luis Ábalos anunciant-nos que eliminaran els peatges a mesura que vagin vencent les concessions. Reconec que és una mesura electoralista, que fins d'aquí a finals d'any quan venci la concessió

José Luis Ábalos ■ J.C.HIDALGO / EFE

de l'autopista Alacant-Tarragona, no hi haurà el primer impacte. Però a Espanya hi ha 3.300 quilòmetres d'autopistes de peatge entre l'Estat i les comunitats autònomes.

El ministre Ábalos calcula que el cost de manteniment de què haurà de fer-se càrrec l'Estat, després de ser alliberades les autopistes, serà d'uns 68.000 euros per quilòmetre a l'any, si es volen mantenir en l'estat d'ara. Això vol dir que cada any s'hi hauran de destinar 225 milions d'euros anuals dels pressupostos públics, i que d'algun lloc s'hauran de treure.

Julián Nuñez, president de Seopan, que és el president de la patronal de les constructores i concessionàries, afina més els números i hi afegeix el cost del manteniment i el retorn fiscal que aporten les concessionàries, i calcula uns 1.000 milions d'euros anuals.

Vistos els números, penso que una vegada més els socialistes ens hauran fet allò de “peatges, d'entrada no” i al

final es trauran la justificació de la recomanació de la UE que va en la tendència de fer pagar els que consumeixen i els que contaminen. No és just que tots els contribuents hagin de pagar les autopistes si la gran majoria no les utilitzen. Hom calcula que són uns 50.000 els usuaris que se'n beneficiarien.

Però el debat és més ampli i seguint la recomanació de la UE de fer pagar a l'usuari, el Govern català fa temps que té una projecte per cobrar una *vinyeta*, un impost per automòbil, que substituiria els peatges i també serviria per al manteniment de tota la xarxa viària. Hem de recordar que l'eix transversal es va fer amb peatge a l'ombra, que vol dir que cada vehicle que hi passa paga, però qui ho paga és el Govern amb diners que podria destinar a altres necessitats. De fet l'eix transversal, la C-25, és una via molt utilitzada pels camions de llarg recorregut, ja que pràcticament poden venir de Madrid sense pagar peatges, però el cost del seu viatge l'assumim tots els catalans.

Un altre efecte indesitjat amb l'oferta del PSOE, és que encara retardaríem més la utilització del transport ferroviari, perquè les empreses de distribució tindran pocs estímuls d'estalvi econòmic. Un problema que arrosseguem de fa molts anys i que ens té un cost de contaminació ambiental molt important.

I amb la *vinyeta* posaríem fi als greuges entre les comunitats que ho tenen gratis total i les que fa molts anys que paguem peatges. De moment, el govern del PP no hi estava d'acord tot i que és una fórmula en ús pràcticament a tot Europa. Ara hem d'esperar que quan el PSOE entri en el món real es preguntin abans: i això qui ho paga?

Miquel Iceta durant la seva compareixença d'ahir a Brussel·les, després de les dues entrevistes a la CE ■ EFE

Brussel·les escolta més Iceta que el govern

■ Trobada del líder socialista amb alts càrrecs de les institucions europees

Natàlia Segura
BRUSSEL·LES

El líder del PSC Miquel Iceta va presumir ahir de ser més escoltat a les institucions europees que la mateixa Generalitat després l'1-O. Un cop acabada la trobada amb dos alts càrrecs socialistes de la Comissió Europea, Federica Mogherini i Pierre Moscovici, Iceta va afirmar davant la premsa que “lamentablement el govern de Catalunya no pugui mantenir reunions” com les que ell, “un simple líder de l'oposició al Parlament”. “Quants anys més han de passar fins que representants de la Generalitat puguin mantenir relacions institucionals normals amb les institucions europees?”, es va preguntar. En aquest sentit va criticar el nomenament

de Meritxell Serret com a nova delegada a Brussel·les perquè “té la seva mobilitat reduïda”. Sobre la visita de Pablo Iglesias als presos polítics va dir que li semblava “molt bé” i “molt correcta” però que ell no té previst fer-ho. Ha negat que ho faci per evitar crítiques del PSOE. Tanmateix va reconèixer que, si no es fes pública una hipotètica visita seva a la presó de Soto del Real, com ha fet el líder de Podem, ja hauria visitat els seus companys al Parlament de Catalunya. Així, Iceta va dir que “ningú no ha de patir la incomoditat d'una presó preventiva, lluny de la seva família i dels advocats”. En relació amb l'apropament dels presos polítics, el líder del PSC va remarcar que “espera” que hi hagi “bones notícies en aquesta direcció”. ■

Aquest estiu
OBRIM PORTES
a les oportunitats

Casal dels Infants
FES UN DONATIU
www.casaldelsinfants.org

#OBERTS
per vacances

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un documental qüestiona l'acusació contra els Jordis

■ '20-S' esbocina la protesta a la conselleria d'Economia que ha propiciat el processament dels líders sobiranistes i la cúpula dels Mossos ■ També es fa una anàlisi crítica de l'assetjament a la seu de la CUP

Francesc Espiga
BARCELONA

El 20 de setembre del 2017, en un moment de màxima pulsio política i emocional a Catalunya per la proximitat de l'1 d'octubre, la Guàrdia Civil entrava a la seu de la conselleria d'Economia de la rambla Catalunya, a Barcelona, per practicar diversos escorcolls i detencions vinculats amb la celebració del referèndum. Un episodi que va desembocar en una concentració de protesta multitudinària que, posteriorment, ha donat peu a l'obertura d'un procés judicial contra els dirigents sobiranistes Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, actualment en presó preventiva, i l'antic cap dels Mossos d'Esquadra, Josep Lluís Trapero, i la intendent del cos Teresa Laplana. Fins aquí, la part més coneguda de la història. El que ja no ho és tant és com es va desenvolupar aquella jornada de verti-

Un moment de la concentració que es va produir davant de la seu de la conselleria d'Economia el 20 de setembre del 2017 ■ J.R.

gen minut a minut, i com alguns dels fets que hi van passar han estat interpretats per construir un relat potencialment esbiaixat. Com el de la rebel·lió. Per intentar oferir una lectura alternativa, i crítica, a la descripció del que va passar que fa el jutge Pablo Llarena, el productor Jau-

me Roures (Mediapro) ha dirigit també un documental, '20-S', que s'emeta demà per TV3 (22.45 h).

D'una hora aproximada de durada, la cinta centra la seva mirada en aquell 20 de setembre. A través d'entrevistes amb diversos testimonis, i imatges sovint inèdites, un dels

seus fils conductors principals és l'explicació del paper que van jugar Sánchez i Cuixart en aquella protesta, i que es va anar modulant al llarg de tot el dia. En el que pot tenir més rellevància donada la seva situació processal, el documental narra com van fer de mediadors amb la Guàrdia

Civil per facilitar que els membres de l'operació poguessin sortir de la conselleria sense que es produís cap estrall. Com, de fet, així va ser. En aquesta línia s'analitza, especialment, el moment en què pugen a un cotxe policial —com molts altres, començant pels periodistes, havien fet

abans— per desconvocar l'acte, donant peu a una imatge que després ha esdevingut icònica en la construcció del discurs de l'alçament violent.

De manera paral·lela, també s'analitza la gestió que va fer Trapero d'aquella crisi a partir de l'enregistrament de les seves declaracions judicials. Un primer fet que es destaca, en aquest sentit, és que assegura que els Mossos no van ser avisats de l'escorcoll a Economia i, per tant, es va haver d'improvisar un contingent de suport a partir dels efectius disponibles. Un dels moments potser més brillants, i també demolidors de la cinta, és quan es demostra que el fiscal que instrueix la causa contra el comandament policial ignorava detalls com ara que hi havia agents uniformats de la Guàrdia Civil custodiant, en tot moment, la seu de la conselleria el dia 20.

L'altre gran tema on clava la vista '20-S' és en l'intent d'entrada a la seu nacional de la CUP aquella mateixa jornada per part d'un contingent, en aquest cas, de la Policia Nacional. Sobre això, dues sospites que passen a ser certes: una, els agents no tenien cap ordre judicial per intentar fer aquell escorcoll, i dues, l'exdiputat David Fernández, va jugar un paper clau en la gestió de la crisi. ■

Bustos exposa el càncer d'un fill per defensar-se

■ Nega, a l'Audiència, haver-se aprofitat del càrrec d'alcalde per la retirada de dues multes

Mayte Piulachs
BARCELONA

L'exalcalde de Sabadell, Manuel Bustos, va negar amb vehemència haver usat el seu càrrec perquè el cap de la policia local l'ajudés a retirar dues multes de trànsit, el 2012, ahir en el primer dia del judici, a l'Audiència de Barcelona. Per justificar la seva intervenció directa, però, va revelar que el seu fill gran, Alejandro, tenia un càncer i era tractat.

En aquest judici, l'exalcalde s'enfronta a quatre anys de presó per dos delictes de tràfic d'influències, i ja té una condemna ferma d'un any i quatre mesos pel cas de Montcada i Reixac. L'advocada de Bustos, Débora Quintero, va exposar que la causa —com les més de 30 peces del cas Mercuri, la meitat arxivades— se sostenen en unes escoltes telefòniques, autoritzades pel jutge, sense prou indicis delictius, tot i que negat pel TSJC i el Suprem. Per això, Bustos va respondre a totes les parts sense fer referència a les converses.

La primera infracció va ser el 28 de març del 2012,

quan Bustos i la seva dona recollien el fill a la guarderia, i la grua anava a retirar-los el cotxe d'una zona de càrrega i descàrrega, quan la dona ho va impedir. Bustos va admetre a la secció desena que va trucar a l'intendent Josep Miquel Duran —a qui la fiscal demana sis anys i mig de presó— no perquè li retirés la multa, sinó perquè "a Sabadell hi ha l'acord no escrit, de l'anterior alcalde i que ara continua, que a les entrades i sortides de les escoles i en alguns esdeveniments esportius hi ha tolerància amb els cotxes", va assegurar. Duran va confirmar aquesta "tolerància, que no vol dir lli-

Manuel Bustos i els altres dos acusats, al banc de l'esquerra, en el judici, ahir ■ JOSEP LOSADA

bertinatge", i el seu advocat, Oriol Guardiola, va indicar que l'ordenança de Seguretat Ciutadana recull excepcions. La multa va ser retirada.

La segona sanció va ser el juny del 2012, quan el fill petit de Bustos, Carlos, de 19 anys, acompanyava el seu germà Alejandro, de

29 anys i amb una disminució psíquica del 40% (segons va revelar la seva defensa), a fer-se una prova delicada que l'impedia caminar, i la grua se'ls va endur el cotxe. Per què no va trucar a la seva exdona en lloc d'anar a comissaria?, va preguntar-li la fiscal Teresa Duerto. "Vaig

fer-ho amb persones de confiança per protegir els meus fills, jo era atacat; el meu fill tenia metàstasi i havia d'estar amb ell", va assegurar amb ulls vermellors. Bustos hi va afegir que va pagar a Duran la multa, diners que l'intendent havia tret primer d'una caixa policial. ■

www.clubdelsubscriptor.cat

972 18 64 45 De dilluns a divendres,
de 8 del matí a 3 de la tarda

2x1 LIMITADA

Centre d'interpretació de l'Orde del Temple
Gardeny

**CASTELL
TEMPLER
DE GARDENY**

Turó de Gardeny, s/n de Lleida

Tots els caps de setmana i festius, de 10 a 2/4 de 2 del migdia

Preu de l'entrada: 2,60 euros

Cal presentar la targeta directament a les taquilles

2x1 LIMITADA

l'Estany
història i natura

CENTRE DE VISITANTS DE L'ESTANY

Plaça del Monestir, 4 de l'Estany (Moianès)
Més informació: www.viulestany.cat

Preu de l'entrada: 2 euros

Cal presentar la targeta directament a les taquilles

2x1 LIMITADA

EPICENTRE
Centre de Visitants del Pallars Jussà

Passeig del Vall, 13 de Tremp

Preu de l'entrada: 3 euros

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

PARCS AQUÀTICS

WATER WORLD / AQUADIVER
Temporada 2018
OFERTA 2x1

Preu: 33 euros
(No acumulable a altres ofertes i/o promocions)

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

NIT DE GÒSPEL - GOSPELIANS DE GIRONA

18è Festival de Música de Sant Pere de Rodes. Música & Moda

Església del monestir de Sant Pere de Rodes, divendres 13 juliol, a les 8 del vespre

OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 35 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

MAREAS
Itinerari dansat al Museu de la Pesca
CobosMika Company - Dansa

Museu de la Pesca de Palamós, dijous 5 de juliol, a 2/4 de 9 del vespre

OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 15 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

CARMINA BURANA - ORFF
Orq. Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida - OJC.
XXIV Festival Internacional de Música Clàssica Sant Fruitós de Bages
Memorial Eduard Casajoana
Jardins de Món Sant Benet, a Sant Fruitós de Bages, dijous 12 de juliol, a 1/4 d'11 de la nit

OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 25 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

La televisió

La nostra graella

10.00 CONNEXIÓ PARLAMENT

Sessió ordinària de la comissió d'Afers Institucionals

El Punt Avui Televisió emet la sessió informativa de la comissió d'Afers Institucionals amb la consellera de la Presidència, Elsa Artadi, sobre els objectius i les actuacions del departament.

08.30 Notícies locals.

09.00 L'entrevista. Convidat: Isaac Peraire, alcalde de Prats de Lluçanès i vicesecretari general de coordinació interna, territori i organització d'ERC.

10.00 Connexió Parlament.

13.00 L'illa de Robinson. Reemissió.

14.30 Notícies locals.

15.30 Caminant per Catalunya.

16.00 Únics.

16.30 Notícies locals.

17.00 CATALAN CONNECTIONS

Conversa amb Betlem Burcet

Marcela Topor entrevista Betlem Burcet, directora i professora de l'escola de dansa irlandesa Mediterrània dins l'espai *L'hora d'anglès (English Hour)*.

17.30 Autèntics.cat. Reemissió.

18.00 Notícies locals.

19.00 L'ILLA DE ROBINSON

Debat sobre l'actualitat

En aquesta edició seran en el programa Pau Canaleta, Magda Gregori, David Fernández, Sergi Tarrés i Jordi Serrano, que ens parlarà de la Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya (UPEC).

20.30 Notícies locals.

21.00 L'illa de Robinson. Reemissió.

22.30 Som Mediterranis. Resum de la jornada.

23.30 Notícies locals.

NOTA: Aquesta programació podria quedar alterada segons la durada de la comissió d'Afers Institucionals al Parlament.

La graella

TV3

06.00 Notícies 3/24.

08.00 Els matins.

Avui s'entrevista Jorge Triás Sagnier, exdiputat del PP al Congrés i autor del llibre *El baile de la corrupción*, en què explica les seves reunions amb Mariano Rajoy per tractar el cas Gürtel i com va filtrar els papers de Bárcenas. A la tertúlia s'hi incorpora Laura Masvidal, parella de Joaquim Forn, després que aquest hagi tornat a demanar l'excarceració al jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena.

11.00 Notícies 3/24.

14.00 Telenotícies comarques.

14.30 Telenotícies migdia.

Amb Carles Prats i Raquel Sans.

Esports: Marta Bosch.

15.45 Cuines. Pollastre guisat amb fonoll.

16.00 Com si fos ahir.

El Quim i la Paula han passat la nit junts. Ella s'ha adornat i ha oblidat assistir a una reunió molt important, així que hi ha hagut d'anar l'Armando, el seu oncle. Llavors queda ben clar que el Quim és una distracció. La Júlia, paral·lelament, vol passar la nit a casa de la González, i l'Eva no ho vol de cap manera.

16.40 Tot es mou.

Amb Helena Garcia Melero, Francesc Sòria i Lluís Marquina.

20.15 Està passant.

21.00 Telenotícies vespre.

Amb Toni Cruanyes. Esports: Quim Robert.

22.05 Alguna pregunta més?

Jordi Asturgó surt al carrer per comprovar l'enorme entusiasme que provoquen les vacances escolars entre pares i avis. A més, en un altre capítol d'Elis catalans fan coses, el Peyu descobreix un català que assegura que sap parlar japonès i alemany sense haver-ne estudiat mai.

22.45 Joc de cartes. El millor restaurant davant del mar del Maresme.

00.05 Joc de cartes. Millor restaurant amb vistes al mar de la costa de Barcelona.

01.20 Més 324. Amb Xavier Grasset.

02.50 Gran reserva.

SUPER 3 / 33

06.01 La vaca Connie.

06.34 Dinotrix.

07.19 Zoom, el dofí blanc.

07.44 Les tres bessones.

08.30 El Mic i els seus amics.

08.55 Dora, l'exploradora.

09.45 Els germans Kratt.

10.30 Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.

11.15 Lucky y Fred.

11.54 Bola de drac Z.

12.40 Els pingüins de Madagascar.

13.28 Shin Chan.

14.17 El detectiu Conan.

15.05 Pat, el gos.

15.55 Salve, rei Julien!

16.42 Doraemon.

17.26 El Zack i el Quack.

18.00 El Mic i els seus amics.

18.25 Dora, l'exploradora.

19.12 Dinàmiks.

19.40 Home: Aventures amb la Tip i l'Oh.

20.06 Tom & Jerry.

20.55 El detectiu Conan.

21.25 Com si fos ahir.

21.55 La resposta. Hi ha vida després del capitalisme?

22.40 Univers Guissona.

23.35 Terra d'oportunitats.

00.35 La resposta. Hi ha vida després del capitalisme?

01.15 Univers Guissona.

02.05 Terra d'oportunitats.

03.05 La resposta. Hi ha vida després del capitalisme?

03.45 Univers Guissona.

04.40 Terra d'oportunitats.

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Atenció al client **972 18 64 80** i també a atencioclient@elpuntavui.cat

801175-1188921L

www.elpuntavui.tv